18 (1947) No. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1952 No. 32

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

Vredesverdrag tussen de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden en Italië; Parijs, 10 Februari 1947

B. TEKST

De Franse tekst is bekendgemaakt bij Koninklijk besluit van 6 April 1949 (*Staatsblad* No. J 166).

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands is bekendgemaakt bij Koninklijk besluit van 6 April 1949 (*Staatsblad* No. J 166).

D. GOEDKEURING

Artikel I van de Wet van 15 December 1948 (*Staatsblad* No. I 547) luidt: „Het vanwege Ons te Parijs op 10 Februari 1947 ondertekende Vredesverdrag tussen de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden en Italië, welk Verdrag in de Franse tekst, met daarbij behorende bijlagen, in afdruk nevens deze wet is gevoegd, wordt goedgekeurd". Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister-President, Minister van Algemene Zaken, W. DREES, de Minister van Buitenlandse Zaken STIKKER, de Minister van Justitie WYERS, de Minister van Binnenlandse Zaken J. H. VAN MAARSEVEEN, de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen TH. RUTTEN, de Minister van Financiën P. LIEFTINCK, de Minister van Oorlog SCHOKKING, de Minister van Marine a.i. SCHOKKING, de Minister van Wederopbouw en Volkshuisvesting J. IN 'T VELD, de Minister van Verkeer en Waterstaat D. G. W. SPITZEN, de Minister van Econo-

mische Zaken VAN DEN BRINK, de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening MANSHOLT, de Minister van Sociale Zaken A. M. JOEKES, de Minister van Overzeese Gebiedsdelen E. SASSEN, en de Minister zonder Portefeuille GÖTZEN.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben hun akte van bekrachtiging overeenkomstig artikel 90 van het Verdrag bij de Regering van de Franse Republiek nedergelegd:

Zuidslavië	4 September 1947
Verenigde Staten van Amerika	15 September 1947
Canada	15 September 1947
Frankrijk	15 September 1947
Groot-Britannië	15 September 1947
India	15 September 1947
Pakistan	15 September 1947
Italië	15 September 1947
U.S.S.R.	15 September 1947
Tsjechoslowakije	14 October 1947
Griekenland	28 October 1947
Unie van Zuid-Afrika	4 November 1947
Ethiopië	6 November 1947
China	24 November 1947
Nieuw-Zeeland	24 December 1947
Polen	4 Februari 1948
Australië	9 Juli 1948
België	4 September 1948
Brazilië	4 Januari 1949
Nederland	17 Februari 1949

F. TOETREDING

De volgende Staten zijn op grond van artikel 88 tot het Verdrag toegetreden:

Albanië	20 October 1947
Mexico	10 April 1948
Irak	22 October 1949

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag is ingevolge artikel 90 in werking getreden op 15 September 1947 voor de eerste negen, sub E hierboven vermelde Staten en voor de overige sub E en F genoemde Staten op de datum van bekrachtiging of toetreding.

Voor Nederland is het Verdrag in werking getreden op 17 Februari 1949.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Artikel 84 van het Vredesverdrag luidt: „Artikel 75, 78 en 82, alsmede annex XVII van dit Verdrag zijn van toepassing op de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden en die leden der Verenigde Naties, die de diplomatieke betrekkingen met Italië hebben verbroken of waarmede Italië de diplomatieke betrekkingen heeft verbroken. Deze artikelen en annex zijn eveneens van toepassing op Albanië en op Noorwegen."

J. GEGEVENS

Zie uitgave no. 2 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (Maart 1947), getiteld: Verslag van de Nederlandse Delegatie ter Conferentie van Parijs inzake de vredesverdragen met Italië, de Balkanstaten en Finland.

Het in alinea 2 van de preambule van het Vredesverdrag bedoelde driemogendhedenverdrag tussen het Duitse Rijk, het Koninkrijk Italië en het Keizerrijk Japan (Berlijn, 27 September 1940) is afgedrukt in „Recueil des Traités" van de Volkenbond, deel CCIV, bl. 387.

De in alinea 3 van de preambule genoemde wapenstilstandsvoorwaarden van 3 en 29 September 1943 zijn afgedrukt in de American Journal of International Law, Official Documents, 1946 bl. 1 e.v.

Het in artikel 24 genoemde Slotprotocol van Peking d.d. 7 September 1901, ondertekend door Duitsland, Oostenrijk-Hongarije, België, Spanje, Amerika, Frankrijk, Groot-Britannië, Italië, Japan, Nederland, Rusland en China, is afgedrukt in Lagemans: „Recueil des traités et conventions conclus par le Royaume des Pays-Bas", deel 15, no. 921, bl. 5.

De in artikel 41 genoemde Frans-Britse Overeenkomst van Parijs d.d. 31 Augustus 1945 tot het herstel van het internationaal bestuur van Tanger, tot welke Overeenkomst Nederland is toegetreden op 20 September 1945, is bekendgemaakt bij Koninklijk besluit van 1 Juli 1946 (*Staatsblad* No. G 165). De Slotakte van dezelfde datum is gepubliceerd te Londen als Br. Parl. Papers, Morocco No. 1 (1945), Cmd. 6678.

Het in artikel 43 genoemde Verdrag van Lausanne van 24 Juli 1923, waarbij Nederland geen partij is, is afgedrukt in „Recueil des Traités" van de Volkenbond, deel 28, bl. 12.

De in artikel 75 genoemde inter-geallieerde Verklaring van Londen d.d. 5 Januari 1943 is in *Tractatenblad* 1951 No. 39 geplaatst.

De in Bijlage I bedoelde kaarten zijn gepubliceerd in de „Recueil des Traités" van de Verenigde Naties, deel 50.

De Franse Regering heeft medegedeeld, dat § 15 van Bijlage XIV een fout bevat. De aldaar genoemde overeenkomst van Rome is niet gedateerd 29 Mei 1923 doch 29 Maart 1923 (zie *Nederlandse Staatscourant* van 5 October 1949, No. 194).

De in artikel 44 bedoelde kennisgeving betreffende de bestendiging of herleving van verdragen heeft plaats gevonden bij brief van de Tijdelijk Zaakgelastigde der Nederlanden te Rome, gericht tot de Minister van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, d.d. 16 Augustus 1949, van welke brief een afdruk en een vertaling in *Staatsblad* No. J 456 is geplaatst.

Op 8 en 20 December 1951 zijn te 's-Gravenhage tussen de Italiaanse Gezant en de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. brieven gewisseld betreffende de herziening van enige bepalingen van het onderhavige Vredesverdrag. De bij deze briefwisseling tot stand gekomen overeenkomst behoeft, alvorens van kracht te worden, de goedkeuring van de Staten-Generaal. Tekst en vertaling van deze brieven luiden als volgt:

I

LEGAZIONE D'ITALIA
NEI PAESI BASSI

L'Aja, 8 dicembre 1951

Signor Ministro,

Ho l'onore di riferirmi alle dichiarazioni ripetutamente fatte dal Governo Italiano e alla dichiarazione del 26 settembre fatta dai Governi del Regno Unito, della Francia e degli Stati Uniti, nonche alla dichiarazione del Governo dei Paesi Bassi in data 1° ottobre us. e a quelle fatte da rappresentanti di altri Governi circa l'anomalia venutasi a creare tra l'esistenza del Trattato di Pace italiano e la posizione che occupa oggi l'Italia.

La posizione dell'Italia quale membro attivo a parità di condizioni della famiglia delle Nazioni democratiche e amanti della libertà, e stata universalmente riconosciuta. Lo spirito del Trattato di Pace, pertanto, non si accorda più con la situazione oggi esistente.

Il Trattato di Pace contemplava che l'Italia sarebbe stata ammessa come membro delle Nazioni Unite. Presupposto essenziale era che l'adesione universale ai principi dello Statuto delle Nazioni Unite avrebbe garantito la sicurezza dell'intera comunità delle Nazioni democratiche e perciò avrebbe anche garantito la posizione dell'Italia come un membro a parità di condizioni di tale comunità.

Questo presupposto, sulla base del quale il Trattato di Pace italiano fu firmato e ratificato, non è stato soddisfatto. Sebbene il preambolo del Trattato prevedesse che l'Italia sarebbe divenuta membro, con pieni diritti, delle Nazioni Unite, l'ammissione dell' Italia, pur avendo ricevuto in tre occasioni l'appoggio della maggioranza degli Stati membri che votarono nell'Assemblea Generale, è stata resa impossibile per quattro volte, da veti ingiustificati, quando essa venne esaminata in seno al Consiglio di Sicurezza.

Poichè l'Italia non fa parte delle Nazioni Unite, essa non può contribuire pienamente al pacifico sviluppo delle relazioni interna-

zionali su una base di parita con le altre Nazioni nè farsi valere in seno alle stesse Nazioni Unite per una revisione delle clausole del Trattato nella maniera in esso prevista.

Frattanto, l'Italia ha ristabilito le istituzioni democratiche, partecipa in concerto con le altre Nazioni a numerose organizzazioni internazionali che operano per stabilire pacifiche e feconde condizioni di vita tra i popoli del mondo, amministra un territorio sotto tutela in nome e per incarico delle Nazioni Unite e appoggia gli sforzi delle Nazioni Unite per mantenere la pace e la sicurezza internazionale.

In queste circostanze, come già è stato dichiarato, lo spirito e certe disposizioni restrittive del Trattato di Pace non risultano appropriate.

Su istruzioni del mio Governo ho l'onore di proporre perciò che il Governo dei Paesi Bassi e gli altri firmatari del Trattato, cui identiche note sono state indirizzate, riconoscano che lo spirito del preambolo più non sussiste e che è stato sostituito dallo spirito dello Statuto delle Nazioni Unite; che le clausole politiche, articoli 15 a 18 sono superflue e che le clausole militari, limitatrici del diritto e della capacità di provvedere alla propria difesa, articoli 46 a 70 e relativi allegati, non sono conformi alla posizione dell'Italia quale membro, a parità di condizioni, della famiglia delle Nazioni democratiche e amanti della libertà.

Colgo l'occasione, Signor Ministro, per rinnovare a Vostra Eccellenza l'assicurazione della mia più alta considerazione.

Il Ministro d'Italia,
(s.) CASTO CARUSO.

Sua Eccellenza
D. U. Stikker,
Ministro degli Affari Esteri
dei Paesi Bassi
L'Aja

VERTALING

GEZANTSCHAP VAN ITALIË
IN NEDERLAND

's-Gravenhage, 8 December 1951.

Excellentie,

Ik heb de eer te verwijzen naar de verklaringen, die herhaaldelijk door de Italiaanse regering zijn afgelegd en naar de verklaring van 26 September, afgelegd door de Regeringen van het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en de Verenigde Staten, zomede naar de officiële mededeling, die door de Nederlandse Regering is gedaan op 1 October 1951, benevens door vertegenwoordigers van andere regeringen, allen betreffende de tegenstrijdigheid veroorzaakt door het

bestaan van het Italiaanse Vredesverdrag en de positie, die Italië thans inneemt.

Italië's positie als werkzaam en gelijkwaardig lid van de democratische en vrijheidlievende volkerengemeenschap is algemeen erkend. De geest van het Vredesverdrag is daarom niet langer in overeenstemming met de thans heersende toestand.

In het Vredesverdrag werd er vanuitgegaan, dat Italië tot het lidmaatschap van de Verenigde Naties zou worden toegelaten. De daaraan ten grondslag liggende veronderstelling was, dat een algemene erkenning van de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties de veiligheid van de gehele democratische volkerengemeenschap zou waarborgen en, daarmede, ook Italië's positie als gelijkwaardig lid daarvan.

Bovenbeschreven veronderstelling, op grondslag waarvan het Italiaanse Vredesverdrag werd ondertekend en bekrachtigd, is niet verwerkelijkt. Zelfs hoewel de preambule van het Verdrag ervan uitging, dat Italië volledig lid zou worden van de Verenigde Naties, is de toetreding van Italië, ofschoon zij bij drie gelegenheden de steun verkreeg van de meerderheid van de stemgerechtigde staten in de Algemene Vergadering, verhinderd door een ongerechtvaardigd veto van de Veiligheidsraad bij de vier gelegenheden, waarbij deze zaak daar behandeld werd.

Aangezien Italië geen lid van de Verenigde Naties is, kan het noch op voet van gelijkheid met andere volkeren bijdragen tot de vreedzame ontwikkeling van de internationale verhoudingen, noch enige actie binnen het kader der Verenigde Naties ondernemen, gericht op het verkrijgen van de herziening van de bepalingen van het Verdrag, zoals is voorzien in het Vredesverdrag zelf.

Inmiddels heeft Italië democratische staatsinstellingen gevestigd, neemt het, in samenwerking met andere naties, deel aan een aantal internationale organisaties, waarvan de doelstelling is het vestigen van vreedzame en verbeterde levensvoorwaarden van de volkeren der wereld, bestuurt het een beheerschapsgebied in naam en ten behoeve van de Verenigde Naties, en verleent het steun aan de pogingen van de V.N. ter handhaving van de internationale vrede en veiligheid.

Onder deze omstandigheden, zoals reeds verklaard is, blijken de geest en zekere beperkende bepalingen van het Vredesverdrag niet langer houdbaar.

In opdracht van mijn Regering heb ik daarom de eer voor te stellen, dat de Nederlandse Regering en de andere partijen bij het Verdrag, waaraan gelijksoortige nota's zijn gericht, zich ermede verenigen dat de geest waarin de preambule is gesteld niet langer bestaat en vervangen is door de geest van het Handvest van de Verenigde Naties; dat de politieke bepalingen, te weten de artikelen 15—18, overbodig zijn, en dat de militaire bepalingen, te weten de artikelen 46—70 zomede de daarbij behorende aanhangsels, waardoor Italië's recht en mogelijkheid om voor zijn eigen verdediging te zorgen wordt

beperkt, niet in overeenstemming zijn met Italië's positie als gelijkwaardig lid van de democratische en vrijheidlievende volkerengemeenschap.

Ik neem deze gelegenheid te baat om Uwe Excellentie te verzoeken de hernieuwde verzekering van mijn zeer bijzondere hoogachting wel te willen aanvaarden.

De Gezant van Italië,
(w.g.) CASTO CARUSO.

Zijner Excellentie
Mr. D. U. Stikker,
Minister van Buitenlandse Zaken
der Nederlanden,
's-Gravenhage.

II

MINISTERIE VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

No. 125853—9893 GS.

's-Gravenhage, 20 December 1951.

Excellentie,

Ik heb de eer te verwijzen naar de nota van Uwe Excellentie van 8 December 1951, betreffende de preambule en bepaalde clausules van het Italiaanse Vredesverdrag.

Het is mij een genoegen, Uwe Excellentie mede te delen, dat in overeenstemming met haar verklaring van 2 October 1951 de Nederlandse regering de voorstellen van de Italiaanse regering met instemming begroet.

Daarom verklaart de Nederlandse regering zich hierbij ermede accoord, dat de geest, weergegeven in de preambule, niet meer bestaat, en is vervangen door de geest van het Handvest van de Verenigde Naties; dat de politieke clausules, artikelen 15 tot en met 18, overbodig zijn; en dat, gezien het feit, dat de militaire clausules niet meer in overeenstemming zijn met Italië's positie als gelijkwaardig lid van de gemeenschap van democratische en vrijheidlievende volkeren, Italië ontslagen is van zijn verplichtingen aan de Nederlandse Regering op grond van artikelen 46 tot en met 70 en de bijlagen, die daarop betrekking hebben.

Ten slotte heb ik de eer Uwe Excellentie mede te delen, dat de Nederlandse regering het bovenstaande verklaart onder voorbehoud van parlementaire goedkeuring.

Gaarne neem ik deze gelegenheid waar om Uwe Excellentie de hernieuwde verzekering van mijn bijzondere hoogachting te geven.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
(w.g.) W. DREES.

Zijner Excellentie
Casto Caruso,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd
Minister van Italië,
's-Gravenhage.

Uitgegeven de *vierde* Maart 1952.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.